

HOREB

Butlletí URC

DESTAQUEM

Paraules de la presidenta de l'URC amb motiu de la Jornada de Vida Consagrada

Pàg. 2 | Susana García del Álamo

Informa't sobre com es va viure la Jornada de la VC a als diferents bisbats

Pàg. 40- 68 |

Pròxima Jornada de Formació amb Mons. Francesc Conesa

Pàg. 70 | URC FORMACIÓ

«Som per al
**nostre món que
ens necessita»**

Horeb 654

13 de febrer, 2026

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

«SOM PEL NOSTRE MÓN QUE TANT NECESSITA UNA PARAULA, UN GEST I UNA PRESÈNCIA DEL NOSTRE DÉU»

Susana García del Álamo | Febrer, 2026

Aquest 2 de febrer l'Església va celebrar la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, una data significativa per reconèixer i agrair el do de totes les persones que han respost a la crida de Déu en la vida religiosa.

Amb aquest motiu, la presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) va adreçar un missatge als religiosos i religioses del nostre territori, convidant-los a viure la seva vocació com a signe d'esperança, de compromís i de servei enmig del món. Compartim a continuació íntegrament les seves paraules.

Benvolguts germans i germanes,

Donem gràcies a Déu per haver-nos convocat i donar-nos la possibilitat d'aplegar-nos entorn la seva taula que ens agermana.

La VC és una vocació que ens porta cap als germans. És una possibilitat de donar-nos sense demanar cap recompensa, és el camí que ens apropa al Bon Pastor i ens converteix en cuidadors dels més febles. La VC és per a aquells als qui Déu crida (per ser) veu que persuadeix, guia pel desert, paraula que parla al cor i obre la porta de l'esperança a la humanitat.

Seguir Jesús, respondre a la seva crida vol dir “sortir de nosaltres mateixos i fer de la nostra vida no una possessió nostra, sinó un do d’Ell per als altres, com va dir el Papa Francesc)

La Vida Consagrada

És **Vida** (de la VIDA) pels qui pateixen, pels qui ploren, pels qui caminen amb esperança, pels qui estimen

És **Il·lusió** en l’entrega pels homes, especialment per a aquells més desfavorits, cap els pobres en els que veiem i descobrim Jesús

És **Donació** sense esperar més recompensa que el cel

És **Acollida** de l’Amistat amb Déu, on la vida de pregària és la font que sacia la set d’aquells que busquen el Déu de la misericòrdia.

És **Compromís** amb el món necessitat de pau, desarmada i desarmant, com diu el Papa Lleó.

És Oportunitat per créixer en comunitat, aprenent el viure en fraternitat, en el perdó l’amor i la en la corresponsabilitat

És **Oportunitat** d’acompanyar en la soledat, sovint no desitjada i portar l’esperança tant necessària als qui ens envolten i la necessiten.

La VC és **Negar-se** a sí mateix des de la llibertat que ens fa (per estar) lliures en l’actuar, en el caminar amb un cor ple d’amor i compassió.

És **Saber apropar-se** als altres amb paraules d’esperança i amb cor obert, des de la Paraula feta Verb, feta Vida i Missió.

La Vida Consagrada és Anticipació del Regne de Déu, perquè fa visible des d’ara la comunió, l’entrega total a Déu i l’amor fratern que aconsegueixen la seva plenitud en Ell.

La Vida Consagrada és Generadora de vida quan mira amb ulls compassius la realitat del món i es dona totalment per col·laborar en la construcció d’un món millor.

És **Gest** solidari amb tots els qui pateixen discriminació i se senten marginats.

I és que mirant el nostre món, el nostre voltant, avui i a casa nostra, la VC vol ser **Resposta** significativa, viva i esperançada per tots els qui busquen sense trobar respostes a les seves inquietuds. La VC vol ser un que **Acompanya** el nostre món,

als nostres germans i germanes, en els moments de tristor i de joia, d'èxit i de fracàs, d'esperança i de deler.

*La VC és **Dedicació** acurada i respectuosa cap a qualsevol persones respectant la seva dignitat.*

*La VC d'avui, aquí i ara vol ser signe visible, encarnació de l' **Amor** que el nostre Déu té per tota la humanitat*

*La VC **se sap** volguda i estimada per Déu i vol aprendre més i més a estimar incondicionalment cadascú dels homes i dones sense que ningú se senti exclòs del seu amor i ajudar a construir una veritable comunitat humana lliure i fraterna de germans i germanes que s'estimen i s'ajuden.*

I a la pregunta VC per a qui ets? Avui podem respondre que des de Crist, amb Crist i en Crist som pel nostre món que tant necessita una Paraula, un Gest i una presència del nostre Déu. La nostra Vida, nosaltres consagrats al Senyor, aquí, avui i ara, cadascú de nosaltres som homes i dones que volem viure l'alegria de l'Evangeli en comunitat en mig del nostre món, sent missioners d'esperança i testimonis dels carismes que hem rebut dels nostres fundadors i fundadores.

LA COMUNITAT DE GERMANS MARISTES A LES AVELLANES REP LA VISITA DEL BISBE JOSEP-LLUÍS

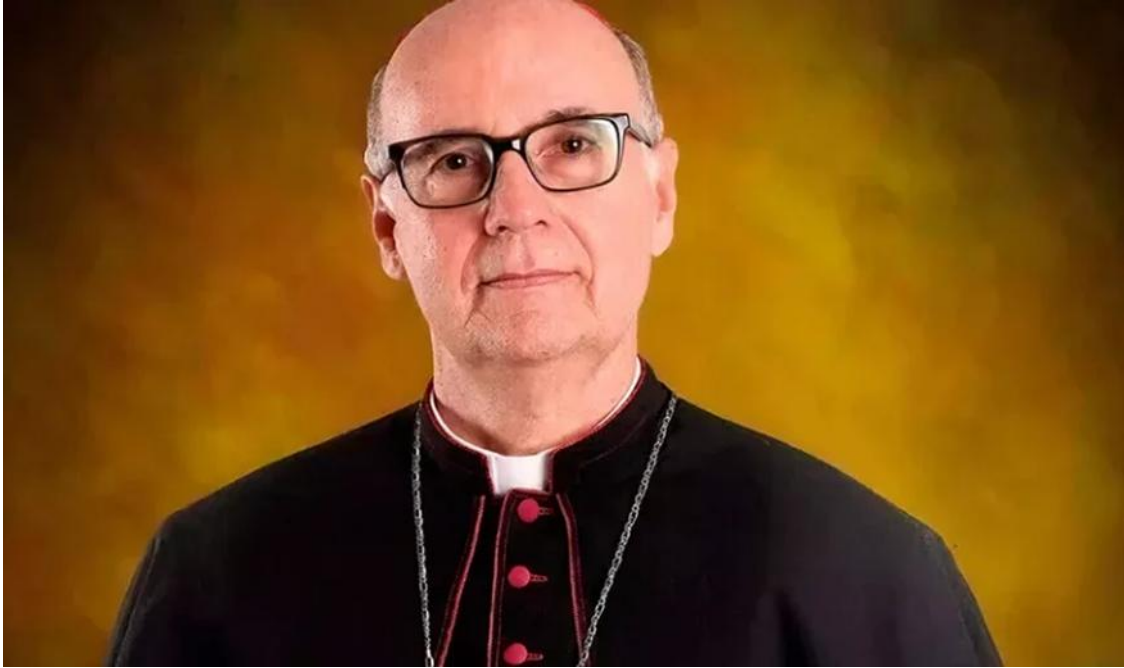

BISBAT URGELL | 10 de febrer, 2026

El bisbe d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano, ha compartit durant el matí del diumenge 8 de febrer, una trobada amb la comunitat de Germans Maristes de sant Marcel·lí de Champagnat al Monestir de Santa Maria de Bellpuig de Les Avellanes, a la que també hi ha estat presents el membres de la comunitat de germans maristes de Lleida i el sacerdot adscrit al monestir, Mn. Josep M. Aresté. Amb ells ha pogut seguir les inquietuds de les dues comunitats i alhora els reptes que suposa l'ensenyament avui, en el context de l'experiència de la comunitat al Col·legi Maristes Montserrat de Lleida, un centre educatiu de la província marista L'Hermitage que ofereix educació infantil, primària, ESO i batxillerat.

En acabar la trobada Mons. Serrano ha presidit, al migdia, la celebració eucarística, a la que han assistit els religiosos. Finalment, han dinat en germanor.

L'ARQUEBISBE DE TEGUCIGALPA, JOSEP-VICENT NÁCHER, PONENT DE LA XII TRIBUNA JOAN CARRERA

CATALUNYA RELIGIÓ | 9 de febrer, 2026

La dotzena edició de la Tribuna Joan Carrera comptarà enguany amb la participació de **Josep-Vicent Nácher**, religiós de la Congregació de la Missió, arquebisbe de Tegucigalpa i president de la Conferència Episcopal d'Hondures, que serà el convidat principal del dinar-col·loqui que se celebrarà el dimecres 4 de març, de dues a quatre de la tarda, al restaurant Pomarada de Barcelona (Passeig de Gràcia, 78, principal).

[Continua llegint aquí](#)

CLARA FERNÁNDEZ, CLARISSA DE VILOBÍ: “EL SILENCI ÉS FONAMENTAL PER ESCOLTAR LA VEU DE DÉU”

AGÈNCIA FLAMA | 7 de febrer, 2026

En el marc de la **Setmana Mundial de l'Harmonia Interconfessional**, proclamada per l'ONU el 2010 per promoure el diàleg, la comprensió mútua i la convivència entre religions i creences, l'**AUDIR** va presentar el **Calendari Interreligiós i Interconviccional 2026** el passat dimarts 3 de febrer al Centre Cívic del Barri Vell-Mercadal de Girona.

[Continua llegint aquí](#)

TROBADA DE RELIGIOSOS DE LA DIÒCESI DE TERRASSA

BISBAT TERRASSA | 5 de febrer, 2026

El diumenge 8 de febrer va tenir lloc en el Centre Borja a Sant Cugat del Vallès la trobada anual dels religiosos de la diòcesi. La trobada s'inicià amb la pregària que va estar conduïda per la gna. Glenda, verge consagrada de la diòcesi. Després de la presentació de la gna. Conxita Baños CCV, Delegada episcopal, Mn. Ruben Garcia, Delegat general d'Acció Social, va presentar l'exhortació *Dilexi Te* i la seva aplicació a la vida consagrada. A continuació va tenir lloc una taula de testimonis sobre l'acolliment des de la vida consagrada, en la que intervingueren els franciscans conventuals que explicaren l'experiència d'acolliment als pobres i necessitats, les Germanetes de l'Anyell que compartiren la seva vocació de servei i acolliment, compartint la vida amb els més necessitats, i la comunitat de Collsabadell amb l'acolliment de persones en recerca i de preveres. El bisbe Salvador va compartir la jornada i presidí la Pregària de Vespres, que havia estat preparada per la Fraternitat Santa Maria de Togores. Mons. Cristau, en la seva homilia agraí una vegada més el do de la vida consagrada a l'Església i la seva presència a la diòcesi, reflexionant sobre el sentit de la vocació cristiana i la consagració a Déu.

4 SEGLES DE VIDA CAPUTXINA A OLOT

CAPUTXINS | 5 de febrer, 2026

Aquest 5 de febrer, s'ha inaugurat l'exposició "Quatre segles de vida caputxina a Catalunya" a l'edifici de l'antic Hospici d'Olot; un emblemàtic espai cultural situat al centre de la capital de la Garrotxa. La mostra ofereix el recorregut històric de la projecció dels framenors caputxins a Catalunya al llarg de quatre segles. L'exposició ha estat motivada pel 125è aniversari de la restauració de la Província caputxina de Catalunya (1900-2025) i els 4 segles de de l'arribada dels caputxins a Olot el 1627. Presenta una síntesi visual sobre la projecció eclesial i social dels framenors caputxins des de la seva arribada a Catalunya, l'any 1578, fins a la promulgació, l'any 1968, de les noves constitucions renovades ran del Concili Vaticà II.

La mostra gaudeix d'una gran claredat expositiva i s'articula a través d'una sèrie de 36 plafons amb atractives imatges descriptives i un textos molt breus, que ens conviden a reflexionar i descobrir l'acció dels frares caputxins a casa nostra.

L'exposició ha estat produïda per Edicions Morera i en la seva presentació a Olot ha comptat amb el suport del Departament de Cultura i Educació de l'Ajuntament olotí. A la inauguració hi foren presents Josep Quintana, regidor de cultura, i el director del museu, Xevi Roura. La comunitat de frares carmelites d'Olot es féu present a l'acte per acompanyar els caputxins, junt amb el grup d'olotins que hi acudiren per recordar, amb agraïment, la presència caputxina a la capital de la Garrotxa que acabà el 1972.

LOURDES PERRAMON, RELIGIOSA OBLATA: “NO HI HA SITUACIONS DE TRÀFIC SENSE UNA FRAGILITAT PRÈVIA”

CATALUNYA CRISTIANA | 6 de febrer, 2026

Cada 8 de febrer, l'Església celebra la [Jornada Mundial de Pregària i Reflexió contra el Tràfic de Persones](#), coincidint amb la festivitat de santa **Josefina Bakhita**, dona sudanesa que va patir l'esclavatge des de petita i que finalment va trobar la llibertat i la fe. Bakhita s'ha convertit en símbol d'esperança i resistència davant d'aquesta greu vulneració de drets humans, que segons les Nacions Unides, **encara afecta 27 milions de persones arreu del món**.

[Continua llegint aquí](#)

ELS MISSIONERS CLARETIANS ORGANITZEN UN CICLE DEDICAT A PERE CASALDÀLIGA A VALLS

CLARETIANS | 5 de febrer, 2026

Els Missioners Claretians organitzen un cicle d'activitats dedicades al claretià **Pere Casaldàliga** a Valls, sota el títol *De Valls al Mato Grosso (Brasil)*, amb l'objectiu d'apropar el pensament, el compromís i el llegat del bisbe i missioner.

El programa comptarà amb una conferència el dilluns 10 de febrer, a les 19 h, a la Parròquia del Carme, a càrrec de la presidenta de la Fundació Casaldàliga, **Glòria Casaldàliga**, i el superior de la comunitat de Vic, **Joan Soler**, que oferiran una aproximació a la vida i al testimoni de Pere Casaldàliga, marcat per la defensa dels drets humans i la justícia social, especialment al Brasil.

El cicle inclou també la projecció del documental *Descalç sobre la terra vermella*, produït per TV3, que es podrà veure al Col·legi Claret de Valls amb entrada lliure. La projecció es dividirà en dues sessions: la primera part, el 7 de febrer, a les 19 h, i la segona part, el 14 de febrer, també a les 19 h. Hi haurà servei d'aparcament.

ALBERT MOLINER, NOU ESCOLAPI I DIACA: “A L’ESCOLA PIA EM PUC REALITZAR COM A PERSONA I COM A CREIENT”

CATALUNYA RELIGIÓ | 6 de febrer, 2026

El passat 17 de gener, l'escolapi **Albert Moliner** va ser ordenat diaca a la Parròquia Mare de Déu del Carme, al barri del Raval de Barcelona, en una celebració que va esdevenir una autèntica expressió de comunitat i d'acció de gràcies. La cerimònia va ser presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, **Javier Vilanova**, i concelebrada pel Pare General de les Escoles Pies, **Carles Gil**, i pel Pare Provincial d'Escola Pia de Catalunya, **Jordi Vilà**, acompanyats de nombrosos religiosos escolapis, familiars i amics. La comunitat escolàpia va voler posar en relleu aquest pas com “un moment de reconeixement a una vocació treballada, madura i profundament arrelada al servei”.

[Continua llegint aquí](#)

ESCOLLIT EL NOU DIRECTOR GENERAL DELS LEGIONARIS DE CRIST

LEGIONARIS DE CRIST REI | 3 de febrer, 2026

El Capítol General dels Legionaris de Crist ha escollit al **P. Carlos Gutiérrez López, L.C., com a nou Director General de la Congregació per al període 2026 – 2032**. L'elecció va tenir lloc a la seu de la Direcció General a Roma.

El nou Director General és originari de Mèxic (Hermosillo, Sonora). Té 51 anys d'edat. Va ingressar a la Congregació el 1999. Va ser ordenat sacerdot el 2009. El P. Carlos Gutiérrez ha exercit el ministeri a Xile, Itàlia, Colòmbia, Veneçuela i Mèxic, i fins avui era Director Territorial del Nord de Mèxic. Té batxillerat en filosofia i teologia per l'Ateneu Pontifici Regina Apostolorum, i enginyeria industrial i de sistemes per l'Institut Tecnològic de Monterrey. Posseeix mestratge en psicologia per la Divine Mercy University (Estats Units). Ha exercit el seu ministeri com a assistent del ECYD a Santiago de Xile (2001-2004), auxiliar de la secretaria general, assistent del director territorial per a l'apostolat a Colòmbia-Veneçuela (2009-2012), superior de la comunitat de Bogotá, conseller territorial de Veneçuela, director del ECYD en Monterrey (2014-2015), coordinador de l'àrea general de pastoral familiar i juvenil, i director territorial de Colòmbia-Veneçuela (2018-2022). Des de 2022 s'exercia com a Director Territorial del Nord de Mèxic.

En acceptar el càrrec, el P. Carlos va emetre la **professió de fe i el jurament de fidelitat** com és costum a l'Església.

El Capítol General confia al P. Carlos la missió de continuar el camí de renovació emprès per la Congregació des de fa anys sota la guia de l'Església i impulsar el servei d'evangelització a totes les persones, per a ser una comunitat que surt a la trobada de les perifèries existencials.

Amb aquesta elecció conclou el servei del P. John Connor, L.C., qui va exercir el càrrec de Director General des de l'any 2020. La Congregació li agraeix el seu lliurament generós, el seu govern pastoral i el seu impuls al camí que la Legió ha recorregut en aquests anys. El nou govern es col·loca en una línia de continuïtat en la recerca d'una cultura institucional de transparència, de cura i servei de totes les persones, i de comunió a l'Església.

El Capítol General, òrgan suprem de govern d'una congregació religiosa, es troba reunit des del 20 de gener i està integrat per 60 sacerdots provinents de 13 països.

En els pròxims dies continuarà el seu treball amb l'elecció del Govern General i la reflexió entorn a diversos aspectes de la vida i missió de la Legió de Crist.

Aquest moment representa una nova etapa en el camí que la Congregació continua recurrent, buscant sempre conèixer, estimar i seguir a Jesucrist més de prop, al servei de l'Església i de l'evangelització.

LES CONSAGRADES DEL REGNUM CHRISTI RELEGEIXEN A NANCY NOHRDEN COM A DIRECTORA GENERAL

R. CHRISTI CONSAGRADAS | 2 de febrer, 2026

Després de tres setmanes d'intenses sessions de treball, les delegades de la **III Assemblea General Ordinària** van reflexionar i van destriar sobre temes de gran rellevància per a la vida i missió de la Societat, com la visió cap a l'any 2031 amb la seva projecció apostòlica, la vivència evangèlica de la pobresa, el pla de sostenibilitat financera, la formació permanent, el possible estil de vida contemplativa en el Regnum Christi i les modificacions proposades al dret propi. Aquest procés de discerniment i decisió va culminar amb les votacions realitzades aquest dia, en les que les Consagrades del Regnum Christi van reelegir a **Nancy Nohrden** com a **Directora General**.

Aquest nomenament reflecteix la confiança que es torna a dipositar en la seva guia i acompanyament, i agraeix el camí recorregut durant el sexenni anterior, en el qual va exercir un servei d'autoritat serè i pròxim que va ajudar a enfortir la identitat de les consagrades i a acompanyar processos importants de creixement i corresponsabilitat. Durant la seva gestió es van consolidar orientacions i es van establir bases valuoses per al desenvolupament futur de les Consagrades del Regnum Christi, en coherència amb la missió i els desafiaments del moment actual.

SOR RAFFAELLA PETRINI A LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES RESERVATS

VATICAN NEWS | 3 de febrer, 2026

La Comissió d'Assumptes Reservats s'ha enriquit amb un nou membre. El Papa ha nomenat a la germana Raffaella Petrini, presidenta de la Comissió Pontifícia per a l'Estat de la Ciutat del Vaticà i presidenta de la Governació de l'Estat de la Ciutat del Vaticà, com a membre de la Comissió. Així ho va anunciar l'Oficina de Premsa de la Santa Seu en un comunicat.

La institució va ser prevista pel nou Codi de Contractacions per a “vigilar” certs contractes que, per les seves característiques, queden fora de les normes del propi Codi.

La Comissió per a Assumptes Reservats es va establir el 2020, presidida pel cardenal Kevin Farrell. És un òrgan que decideix si s'aplica el secret pontifici en assumptes legals, econòmics o financers; supervisa la transparència i el control en l'adjudicació de contractes públics per part de la Santa Seu i l'Estat de la Ciutat del Vaticà, i també supervisa els contractes de la Santa Seu.

La germana Raffaella Petrini, membre de les Germanes Franciscanes de l'Eucaristia, va néixer a Roma el 15 de gener de 1969. Es va llicenciar en Ciències Polítiques en la Libera Università Internazionale degli Studi Guido Carli i va obtenir un doctorat en la Pontifícia Universitat de Sant Tomàs d'Aquino. Des de 2022, és Secretària

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

General de la Governació. El 15 de febrer, el Papa Francesc la va nomenar Presidenta de la Comissió Pontifícia per a l'Estat de la Ciutat del Vaticà, així com Presidenta de la Governació, càrrec que va assumir l'1 de març de 2025.

FESTA DEL PARE PALAU A L'ESPAI D'INTERIORITAT FRANCESC PALAU

CARMELITES MISSIONERES| 12 de gener, 2026

Festa del Pare Palau a l'Espai d'interioritat Francesc Palau (Barcelona). El passat 29 de desembre dia que celebrem el naixement del P. Francesc Palau ens reunim al voltant de 50 persones per a gaudir de la trobada dins de les festes del Nadal convidades per la comunitat "Verge del Carme"- Bellesguard en un lloc molt significatiu per a totes i tots com és el Espai Interioritat Francesc Palau. Ens reunim totes les comunitats de Carmelites Missioneres de Gràcia, Terrassa, El Prat de Llobregat; les comunitats de Llocs Palautians: Vallpar i Solarium; germanes de l'Equip Formatiu del Juniorat Internacional; gna. Lola Jara de la comunitat de Usera (Madrid) que es trobava treballant la biografia del P. Palau a Barcelona; els dos grups del CMS de Badalona i El Prat; Centre de Promoció Social Francesc Palau; les dues comunitats de les CMT de Barcelona; professors, laics, amics i familiars. Ens va encantar especialment la visita d'un grupet de germanes de la infermeria: Sagrario Llamas, Angelina Mesalles, Teresa Artilles, Enma Giralt acompanyades de Manoli Segura coordinadora de la infermeria de la Casa Mare al costat de dues geriatres més. Ens va acompanyar també gna. Irene Obradors del Consell Provincial. Un grup internacional amb presència de molts països: l'Índia, Corea, Indonèsia, Nigèria, R.D.Congo, Bolívia, Portugal.

Iniciem la trobada amb una oració reposada d'agraïment per tot el viscut en el temps de Nadal i durant tot l'any amb textos bíblics i palautians. En el Magníficat les

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

germanes de l'Índia van dansar convidant-nos a dansar interiorment amb elles i a obrir els nostres cors a la universalitat.

Després de cantar nades ens distribuïm en grupets segons les Rutes Palautianes. Una oportunitat per a conèixer-nos una mica més, escoltar-nos i intentar respondre a les preguntes que contenia cada ruta.

Passem al menjador on cantem l'Himne al P. Palau, compartim el berenar i apaguem les espelmes pels 214 anys del naixement del P. Palau.

Tots i totes vam agrair aquesta trobada per a veure'ns, saludar-nos, i continuar enfortint els llaços d'aquesta gran família palautiana. Alhora del compromís per continuar oferint la riquesa del nostre carisma en aquesta ciutat en la qual tant va treballar, es va implicar i va lluitar el P. Palau.

Hna Marta Peiró cm

LA TROBADA DE PROJECTES SOCIALS CLARETIANS REUNEIX REPRESENTANTS DE DIFERENTS PROJECTES DE LA PROVÍNCIA

CLARETIANS | 3 de febrer 2026

La Trobada de Projectes Socials Claretians 2026 es va celebrar a Vic del 27 al 29 de gener. Una jornada que va reunir representants de diversos projectes socials de la Província Sanctus Paulus, com Claret Enea, Sortarazi, Banchi Vecchi i Casal Claret.

La trobada va ser un espai de diàleg i posada en comú d'experiències, en què els participants van compartir reflexions sobre els principals reptes i oportunitats de les seves iniciatives. Les intervencions es van centrar especialment en el treball d'acollida, inserció social i acompanyament de persones migrants i en situació de pobresa, àmbits clau de l'acció social claretiana.

Així mateix, les sessions van abordar la necessitat d'enfortir la identitat claretiana dels projectes i millorar els seus models de governança. Un altre dels eixos destacats va ser la importància de crear canals estables per a l'intercanvi d'experiències, recursos i bones pràctiques entre les diferents iniciatives socials.

Els participants van expressar el seu compromís de continuar treballant de manera conjunta per donar resposta a les necessitats de les persones més vulnerables, promovent la justícia social i la solidaritat. En aquest sentit, es va subratllar el valor de la col·laboració i el diàleg entre els diferents agents implicats en els projectes socials claretians com a element fonamental per reforçar-ne l'impacte i la sostenibilitat.

LES ESCOLES VEDRUNA CELEBRARAN ELS 200 ANYS DE LA CONGREGACIÓ AMB UN GRAN ACTE A TARRAGONA

VEDRUNA CATALUNYA | 3 de febrer, 2026

La Fundació Vedruna Catalunya Educació celebrarà el **bicentenari** de la congregació de germanes Carmelites de la Caritat Vedruna amb un gran acte institucional a Tarragona. La celebració tindrà lloc el **dissabte 28 de febrer a Tarraco Arena** i aplegarà unes cinc mil persones vinculades al món educatiu Vedruna.

Aquell dia es presentarà el **nou Projecte Educatiu** que guiarà les 39 escoles Vedruna amb presència arreu del país a partir del curs 2026-2027. El document és fruit d'una acció formativa amb el nom '**Perfer**'. Tota la comunitat educativa hi ha col·laborat per definir el model d'escola que demana avui la societat.

La celebració a Tarragona comptarà amb intervencions orals, musicals, poètiques i artístiques, així com elements audiovisuals. Hi haurà testimonis de mestres i professors que parlaran de vocació, un dinar festiu i la **cantata final amb un miler d'alumnes** de 5è i 6è de primària, representants de les escoles.

L'acte comptarà amb la participació de **dos mil educadors** –tant personal docent com d'administració i serveis–, **2.500 alumnes i familiars** de les escoles Vedruna,

13 de febrer, 2026	HOEB 654	
--------------------	--------------------	---

així com **cent cinquanta personalitats** de l'àmbit polític, d'altres xarxes educatives i universitats, col·laboradors externs i proveïdors.

L'origen de l'escola Vedruna

El 26 de febrer de 1826 Joaquina de Vedruna va fundar la congregació de les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna: la **primera institució nascuda a Catalunya que va tenir per objectiu l'educació de les noies**. Amb el pas dels anys, la congregació va passar a fer també educació mixta.

El 2011 la **congregació de les germanes Carmelites de la Caritat Vedruna** va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat "per la destacada tasca que realitzen a Catalunya, singularment en el sector educatiu".

La Fundació Vedruna Catalunya Educació neix el 2016 **per garantir l'accés equitatiu a una educació de qualitat**, especialment a les persones més necessitades. La seva acció se centra en un model d'escola catalana i cristiana oberta a la diversitat, en continuïtat amb la tradició pedagògica de Joaquina de Vedruna. La seva fundadora ja va apostar, al segle XIX, per una educació de qualitat amb capacitat de transformar la societat i fer-la més justa i solidària.

Avui **Vedruna és la xarxa educativa d'iniciativa social més gran de Catalunya**. Ofereix formació integral al llarg de la vida, tant a infants, com a joves i adults, així com al conjunt de la comunitat educativa.

L'escola Vedruna a Catalunya, avui, en xifres

- 39 escoles
- 34 municipis
- 21.716 alumnes
- 16.490 famílies
- 2.868 educadors (mestres, PAS, monitoratge i neteja i voluntaris)

Podeu consultar més dades de l'acció de la Fundació a la [Memòria 2024-2025](#).

Calendari d'actes a Catalunya

A més de la celebració a Tarragona, la institució ha previst tot un calendari d'actes per commemorar els 200 anys a Catalunya:

DIA	LLOC	CONVOCATÒRIA	ORGANITZA
Dijous 19/02/26	Vic	15-17h. Prèvia per premsa espai Manso	Congregació Carmelites de la Caritat Vedruna

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

Dimarts 24/02/26	Vedruna Pro ESH / Gràcia	10-12h. Esmorzar de premsa Presentació dels 200 anys i prèvia celebració Tarragona	Fundació Vedruna Catalunya Educació
Dijous 26/02/26	Vic	Inauguració institucional espai Manso	Congregació Carmelites de la Caritat Vedruna
Divendres 27/02/26	Tarragona	Gravació assaig celebració 200 anys	Fundació Vedruna Catalunya Educació
Dissabte 28/02/26	Tarraco Arena. Tarragona	11-17h. Celebració 200 anys i presentació nou Projecte Educatiu Vedruna. 5.000 assistents	Fundació Vedruna Catalunya Educació
De març a juny	A diferents escoles	28 edicions de la Cantata dels 200 anys	Fundació Vedruna Catalunya Educació
De maig a juny	A diferents escoles	Festa Vedruna Alumni a cada escola	Fundació Vedruna Catalunya Educació
Dijous 21/05/26	Montserrat	Inauguració de l'escultura de Joaquina de Vedruna al Camí dels Fundadors	Província Europa Vedruna + Fundació Vedruna Catalunya Educació
16- 22/07/26	Vic	Trobada internacional joves Vedruna	Congregació Carmelites de la Caritat Vedruna

Altres iniciatives rellevants amb motiu dels 200 anys:

- [Campanya Vedruna Catalunya x Vedruna Kinshasa](#)
- [Campanya 'Per un present amb un habitatge digne!'](#)
- [Campanya per mostrar a xarxes el llegat artístic de Joaquina de Vedruna](#)

180 ANYS DEL COL·LEGI SAGRAT COR SARRIÀ

RELIGIOSES SAGRAT COR JESUS | 28 de gener, 2026

Enguany es compleixen els 180 anys de la fundació del [col·legi Sagrat Cor Sarrià](#) primera fundació de la Societat del Sagrat Cor a Espanya, en vida de la fundadora Sofía Barat.

Fa uns dies el diari La Vanguardia va publicar aquest reportatge sobre la realitat del col·legi, destacant els aspectes humans, pedagògics i acadèmics, com a expressa el mateix text: «educar és reconèixer a cada alumne com a persona única, lliure, autèntica i capaç, la qual cosa explica per què 180 anys després de l'arribada de les primeres religioses del Sagrat Cor a Espanya, el Sagrat Cor Sarrià continua sent un col·legi amb ànima.»

Llegeix el reportatge complet: [180 anys celebrant una manera d'educar profundament humana](#)

ESCOLLIT EL NOU CONSELL DE LES BENEDICTINES DE SANTA HILDEGARDA

CATALUNYA RELIGIÓ | 3 de febrer , 2026

Del 26 de gener i fins al 4 de febrer té lloc a Valladolid el tercer Capítol General de la [Congregació Monàstica de Santa Hildegarda](#), que agrupa bona part dels monestirs benedictins de l'Estat i de la que en forma part el monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona.

[Continua llegint aquí](#)

SE CELEBRA LA PRIMERA FESTA DE LES FAMÍLIES JANERIANES

BISBAT URGELL | 2 de febrer , 2026

La residència Sagrada Família de la Seu d'Urgell va acollir la tarda del dissabte 31 de gener la primera Festa de les Famílies Janerianes, una trobada destinada a les comunitats educatives de les escoles Mare Janer, Sagrada Família d'Escaldes-Engordany i Sant Ermengol del Principat d'Andorra, així com a les famílies del personal dels centres i a totes les persones que han volgut conèixer de més a prop la vida i l'obra de la Beata Anna Maria Janer, verge i fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

La trobada va començar amb la benvinguda i acollida a càrrec de les germanes de la Sagrada Família d'Urgell, amb la presència de la Mare Maria Tomasa Itoiz. L'acte ha comptat també amb la participació dels seminaristes d'Urgell i de les germanes Victòria, Vanessa i Marcela. Com assenyalava la germana Victòria: *“celebrem junts, en un ambient festiu i familiar, el do de pertànyer a una mateixa gran família i a l'església d'Urgell”*. Els assistents van visitar el centre interpretatiu janerià, dedicat a explicar i divulgar el carisma janerià i la tasca desenvolupada per la seva fundadora.

A continuació es va celebrar l'Eucaristia a l'església de la Sagrada Família, presidida pel bisbe d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano, amb el servei dels diaques Mn. Edinson-Josep Salas i Mn. Gilbert Bea, i acolitant els seminaristes Carlos Rosas i

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

Mateo Arias. Durant la seva homilia, el bisbe va recordar la Beata Anna Maria Janer, verge i fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, destacant la seva vida entregada al servei dels altres, la seva estima per tots els infants i la dedicació constant a l'educació i la caritat. Va alabar les seves virtuts de misericòrdia, passió i reconeixement de la dignitat de cada persona, i va convidar a pregar per les germanes de l'Institut, per la vida consagrada, per les vocacions i perquè a les escoles també hi puguin néixer noves vocacions de servei als altres, recordant que *“així mirava la Beata Anna Maria Janer: amb estima. La seva mirada no jutjava ni posseïa, sinó que reconeixia la dignitat de cada persona i l'acompanyava. Quan es mira així, amb misericòrdia i passió, la vida floreix, els infants creixen i la felicitat neix d'una mirada que s'assembla a la de Déu.”*

CONFERÈNCIA MARISTA 2026: EL NOU HERMITAGE VA PRENENT FORMA

MARISTES | 29 de gener, 2026

“Tinc un sentiment molt fort d’esperança. Perquè el que hem fet aquí és important, sí... però el que és decisiu és el que vindrà ara, perquè la vida comença demà: tot allò que cadascú de vosaltres farà en tornar a casa seva, a les comunitats, a les escoles, a les obres socials, als equips, als moviments juvenils. És allà on el Nou Hermitage prendrà, està prenent, forma de veritat.”

Amb aquestes paraules ha tancat el germà **Gabriel Villa-Real**, Provincial de l’Hermitage, la Conferència marista que s’ha celebrat a Notre Dame de L’Hermitage entre els dies 27 i 29 d’aquest mes de gener.

A la trobada hi han participat una setantena de persones amb responsabilitats a la Província i al Districte. Amb paraules del germà Gabriel, s’ha pogut copsar “la riquesa de la diversitat” i de “sentir-se família”. Els participants han estat acompanyats pel Superior general, el germà **Peter Carroll**, que ha pres el pols de Província i Districte i ha mantingut espais de diàleg molt enriquidors amb els assistents.

El germà **Peter Carroll** ha explicat que el nou Consell general començarà a caminar just ara amb actitud d’aprenentatge i que les pròximes setmanes seran de reunions intenses amb el nou equip per detectar i abordar prioritats. En les seves paraules

adreçades als participants de la conferència, a banda de posar l'accent en l'oportunitat de conèixer-nos, de disfrutar de la companyia i d'agrair-los la feina, ha destacat la importància de fer comunitat, de compartir i d'escoltar; de cultivar l'espiritualitat profunda quan ens trobem com a maristes; de promoure trobades amb la gent jove i poder-los acompanyar "perquè són el cor de la nostra missió", i de centrar l'atenció en la formació i la sostenibilitat.

La Conferència s'ha dividit en tres grans àmbits: l'escolta, el compartir i el fer propostes a partir de les intuïcions del Capítol provincial (que es va celebrar al juliol) i les crides del Capítol general (que es va celebrar entre els mesos de setembre i octubre). Per tant, els participants van poder aturar-se i reflexionar sobre temes com ara lideratge de servei i governança, vocació, espiritualitat, drets dels infants, sostenibilitat, vocació i animació laical, formació, comunicació, entre d'altres.

La trobada també ha facilitat un moment per treballar per països, uns espais on s'han pogut concretar i aterrar les grans línies de treball proposades i que poden servir per alimentar els futurs plans estratègics. En el cas de Catalunya, el focus s'ha posat en la identitat, en la generació de nuclis de vida marista, en la missió en un context canviant, en una comunicació més creativa, en la participació real i estable dels joves en la institució, en la sostenibilitat econòmica, en formació que tingui impacte o en les obres socials, entre altres aspectes.

Els participants han viscut amb molt d'optimisme i esperança la trobada. I ara arriba el moment de posar fil a l'agulla i de provocar que aquestes iniciatives, desitjos i somnis prenguin forma. Construïnt el nou Hermitage.

GNA. DANIA MARGARITA RODRÍGUEZ: «LES GERMANES VIVIM ENTREGADES ALS ALTRES, CONFIADES EN DÉU I DONANT-HO TOT PER AMOR»

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 1 de febrer, 2026

Aquest dilluns dia 2 de febrer, festivitat de la Presentació del Senyor, l'Església celebra la XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada, enguany amb el lema «Per a qui ets?».

Per aquest motiu, avui parlem d'una de les congregacions religioses amb presència a l'arxidiòcesi de Tarragona, les Carmelites Tereses de Sant Josep. Aquest institut religiós va ser fundat a Barcelona l'any 1878 per les venerables Teresa Toda i Teresa Guasch, mare i filla naturals de Riudecanyes.

D'aquesta congregació en parlem amb la Gna. Dania Margarita Rodríguez Zorrilla, c.t.s.j., superiora general des del passat mes de juliol.

Què significa per a vostè ser la superiora general de la congregació?

Per a mi significa una confiança del Senyor, perquè jo li vaig dir "sí" perquè Ell ho va voler, i també una confiança de les germanes que em van escollir en el darrer Capítol General per a prestar aquest servei com a superiora general. És una

animació a totes les germanes i també una responsabilitat i un compromís en la missió que tenim com a Carmelites Tereses de Sant Josep.

Com definiria el carisma de la seva congregació?

És una configuració amb el Senyor des de dos vessants molt boniques: l'entrega per als altres i la infància espiritual, que és la confiança en Déu. Les germanes de la nostra congregació vivim entregades als altres, confiades en Déu i donant-ho tot per amor.

Quins són els objectius que s'ha marcat per a aquest sexenni?

Els objectius que volem portar a terme com a equip de govern general són els que va definir el vint-i-vuitè Capítol General. És a dir, continuar mantenint el carisma, que és una força, i mantenir-lo en l'avui, expressant-lo a través de les obres i les presències que tenim al món

Quina és la proposta educativa i pastoral dels col·legis de la congregació?

La nostra proposta és continuar evangelitzant la infància i la joventut amb amor i des de l'amor, per tal que els nostres alumnes siguin persones capaces de transformar la societat des de les bases que els transmetem les germanes i els laics que treballem amb ells. Procurem que als nostres col·legis hi hagi un ambient de senzillesa, que és el que ha marcat des de l'inici la nostra congregació. També un ambient d'acollida, de família, de fer-ho tot per amor, des de la proximitat, de prevenir abans de castigar, de tenir aquesta pedagogia de l'amor, de la proximitat, de l'escolta i del respecte.

Com contribueix la congregació amb l'Església diocesana?

La nostra contribució a l'Església diocesana sempre és de comunió i de participació. Les germanes estan molt vinculades a aquesta arxidiòcesi de Tarragona, participant en les activitats pastorals i també com a responsables, per exemple, de la Delegació diocesana per a l'activitat missionera.

Com es treballa la pastoral vocacional de la congregació?

És un moment difícil per a la pastoral vocacional, però el Senyor continua cridant els joves. Nosaltres estem treballant la pastoral vocacional des del nostre compromís amb l'Església. Com a Església, en comunió amb altres realitats, continuem acompanyant els joves i fent-los la proposta vocacional.

GALETES AL MONESTIR DE SANT BENET. PROMOVENT LA COOPERACIÓ I LA SOLIDARITAT ENTRE MONESTIRS

BENEDICTINES MONTSERRAT | 20 de gener, 2026

El **Monestir de Sant Benet de Montserrat** ha iniciat una nova etapa de col·laboració amb la comunitat de les **Carmelites Descalces d'Igualada**. Des d'ara ja podeu trobar a la botiga del monestir de San Benet de Montserrat les **galetes artesanes elaborades per les carmelites**, en dues varietats: Delícies de Mantega i Xocolata i Galetes Salades de Formatge.

Aquest projecte neix del desig comú de fomentar **cooperació, suport mutu i solidaritat entre comunitats monàstiques**, així com de posar en valor el treball manual i amorós que realitzen aquestes dones consagrades. Tant per a les Benedictines com per a les Carmelites el ritme de treball es converteix en oració i donació al món.

Un missatge de cooperació i solidaritat

La col·laboració entre **Sant Benet de Montserrat i les Carmelites Descalces d'Igualada** és una invitació a reflexionar sobre la importància de **fer camí plegats**, compartint talents, recursos i carismes, per al bé comú. En un moment en què

moltes vegades predominen l'individualisme i la competitivitat, una iniciativa com aquesta recorda que **la solidaritat i l'ajuda mútua generen fruits dolços i duradors**.

Aquestes galetes són, doncs, **un signe visible d'un treball amorós i conscient**, que neix de la creativitat de comunitats disposades a «sortir al món» no només amb paraules, sinó amb accions concretes de fraternitat i servei.

On i quan pots comprar-les

Les galetes estan disponibles a la **botiga del Monestir de Sant Benet de Montserrat**, junt amb altres productes artesans del monestir. La botiga està oberta de **dilluns a diumenge** en aquests horaris:

- **9:30 h – 13:00 h**

- **15:30 h – 18:00 h**

Només està tancada **els dijous durant tot el dia**.

Adquirir aquestes galetes és una manera concreta de **fer costat al treball monàstic**, que sovint passa desapercebut però que té un valor immens: transformar el quotidià en pregària i servei. És també una forma de **donar suport a les dues comunitats**, i de fer que el teu gest de consum tingui un impacte positiu en persones i famílies.

Agraïment i invitació

Volem expressar el nostre **agraïment sincer** a les **Carmelites Descalces d'Igualada** pel seu treball generós i la seva col·laboració fraterna.

Tots esteu convidats a descobrir i gaudir d'aquestes galetes, i a **reflexionar sobre el valor de la cooperació**.

T'esperem a Sant Benet!

Si passes per Montserrat, fes una aturada a la botiga del monestir per a tastar aquestes galetes i descobrir altres productes fets amb dedicació i pregària. Recorda que la botiga obre **cada dia excepte dijous**, i és un lloc perfecte per trobar regals amb un significat profund.

Dóna el teu suport a la vida monàstica!

PEDRO MIGUEL GORDILLO VILA SSCC, REELEGIT SUPERIOR PROVINCIAL DELS RELIGIOSOS DELS SAGRATS CORS

SAGRATS CORS | 30 de gener, 2026

En el dia d'avui i en el marc de la preparació del VI Capítol Provincial, ha tingut lloc l'escrutini de la primera volta de les votacions dels religiosos de la Província Ibèrica per a l'elecció de Superior Provincial. Com a resultat d'aquest escrutini, i per una majoria de dos terços, ha estat reelegit Pedro Miguel Gordillo Vila sccc com a Superior Provincial de la Província Ibèrica de la Congregació dels Sagrats Cors per al quadrienni 2026-2030. El Superior General de la Congregació, Alberto Toutin sccc, ha confirmat la seva elecció.

En conèixer la notícia, el religiós i sacerdot dels Sagrats Cors ha expressat el seu agraïment als germans per la confiança dipositada en ell, als qui també ha demanat expressament que li continuïn acompanyant amb la seva oració per a aquest servei. També ha agraït al Superior General per l'acceptació del nomenament i a Déu per acompanyar-li en la missió que se li confia al capdavant de la Província.

El pròxim Capítol Provincial se celebrarà del 6 al 10 d'abril de 2026 a la Casa San José que la Congregació regenta a l'Escorial. Durant aquestes jornades es donarà a conèixer als consellers que acompanyaran al Superior Provincial en les tasques de govern de la Província Ibèrica durant els pròxims quatre anys. Serà llavors quan

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

començarà el mandat de quatre anys per al nou Govern Provincial, inclòs el Superior Provincial avui electe.

Fins a la celebració del VIè Capítol Provincial, Pedro Miguel Gordillo Vila seguirà al capdavant de la Província Ibèrica, acabant el primer trienni del seu mandat, acompanyat en la tasca de govern per: José Luis Pérez, com a vicari provincial i Juan Manuel de Mula, Ignacio Domínguez i Damiano Tonegutti, com a consellers provincials.

CELEBRACIÓ DELS 150 ANYS DE L'ESCOLA FEDAC HORTA

DOMINIQUE ANUNCIATA | 30 de gener, 2026

Què dir d'aquesta cloenda de la nostra escola? Un goig, un agraïment, un fer-ne memòria i donar gràcies per aquests 150 anys de camí, de vida i de llarga història. Anàvem entrant a l'església i un grup d'alumnes ens oferí una bossa amb sorpreses dins.

L'acte va tenir cinc moments preciosos, que el mestre de cerimònies, el professor Alfred Flores, anava guiant amb cura i sentiment. Ens donà la benvinguda la directora general de l'escola, la Cova Iglesias, emocionada més d'una vegada. Al llarg d'aquests moments seguiren uns parlaments a càrrec de Meritxell Ruiz, secretària de la FECC; la Gna. Eulàlia Vivet, i Modest Jou, director general de les Escoles FEDAC.

Tres moments bonics: arrels, present i futur. Un recorregut de com ha estat l'escola, l'avui i els nostres somnis d'un futur que ja es fa present. Els alumnes varen ser protagonistes representant simbòlicament les arrels de l'arbre, el creixement del tronc i de les branques, i l'arbre florit. No va faltar l'alegria d'una cançó dels 150 anys que, amb la direcció del professor de música, ens varen oferir. També una peça musical al piano, a càrrec d'una alumna de batxillerat.

Es projectaren unes “càpsules” on es podien veure moments de la història de l'escola, amb la participació de germanes, professors, famílies i alumnes.

L'escola tingué un detall molt significatiu: el reconeixement i l'agraïment a la tasca educativa de la Gna. Roser Camps, que durant molts anys va exercir de directora a l'escola. Se li oferí una placa en agraïment i una fotografia de la comunitat de germanes. És per donar gràcies, una vegada més, per l'estima que ens tenen.

La cloenda finalitzà al pati del Pare Coll, amb la sorpresa de mostrar una ceràmica dels 150 anys. Un espai que, amb les llums que il·luminaven el pati, la companyia de tantes persones, la xocolata i la coca, va ser un bon regal per continuar parlant, rient, abraçant-nos i fent fotografies.

Un agraïment a l'escola, a tots i a totes els qui han fet possible aquesta cloenda. **GRÀCIES!**

Gna. Juli Mudarra

UN NOU NOSALTRES, EL SOMNI DE JESÚS

ARQUEBISBAT BARCELONA (M.. del Mar Albajar) | 30 de gener, 2026

Els relats dibuixen les nostres possibilitats. Els somnis mostren els escenaris possibles per a nosaltres. Per això és important adonar-nos de quin relat estem vivint i explicant.

Per naturalesa, biològica i psicològica, **les persones tenim la tendència a tenir cura i protegir-nos a nosaltres i a qui considerem que forma part «dels nostres»**. «Els nostres» poden ser la família, les amistats, els del mateix equip de futbol o del mateix país. Necessitem grup per a poder existir. Necessitem saber que formem part. **Necessitem reconèixer i ser reconeguts per a poder créixer i compartir qui som. Necessitem la pertinença a una comunitat.**

Fer comunitat és un repte. I és un repte perquè els grups topen amb la fragilitat i la imprevisibilitat de la vida, de les persones, i la pròpia. La vida, les persones, jo mateixa som fràgils i imprevisibles. I el futur desconegut.

Davant la incertesa, s'originen els relats que volen orientar l'existència. Uns relats parlen de la necessitat del poder i la força per tal de dominar la realitat. La realitat incontrolable necessita ser domesticada. Qui no respon com jo ho faig, o com jo espero que ho faci, és assenya lat com a altre. I exclòs del grup, dels meus. La creació de l'altre diu «tu ets diferent, no ets part de mi». A vegades diu també «ets un perill per a mi, per a la meva identitat, per a la meva vida». **I per això t'exclo, faig com si no existissis o faig que no existeixis. Això es pot fer de manera clara i violenta, com es fa amb les persones immigrants que intenten arribar a Europa**

o que malviuen a les nostres ciutats. O es pot fer de manera menys evident negant la plena humanitat, com es fa quan es diu «pertanys, però no tens dret a un contracte laboral, a ser una persona com qualsevol altra». El fet de pertànyer i no ser dels altres dona una sensació, falsa, d'identitat i de seguretat. Amb tot, els relats de separació i creació d'altres, el que fan és crear por i ansietat. I mort.

Jesús de Natzaret va viure en un món dividit sota l'opressió romana i de la deriva religiosa del seu temps. A l'imperi romà només els ciutadans romans, barons, eren subjectes de dret. Dones, infants, esclaus eren altres. Per al món jueu, algunes malalties, com la lepra, t'expulsaven del grup. Ser pecador era una categoria social que et separava. Les dones, els infants, literalment, no comptaven.

En aquest context, Jesús proposa un nou relat. **Jesús té una passió, el Regne de Déu fet d'un Amor que dona vida a tot ésser viu, mantenint unida tota la creació en aquest Amor.** Jesús sap que tota criatura és filla del Pare amorós i que tots pertanyem en el mateix impuls creador. Jesús mostra la dignitat irreductible de tot ésser humà, sense categories, sense exclusions. Jesús convida a trobar a qui encara no coneixem, com ell va fer amb els altres del seu temps, dones, pagans, pecadors... Jesús mostra que pertanyem, amb la mare terra, a una unitat que ens ve donada, que és de Déu. **Som u. Però no som u els bons, alguns. Som u, els qui passen gana, els qui estan a la presó, els malalts, els forasters... «i la germana terra i la germana lluna» dirà Francesc segles més tard.**

Jesús convida a tornar a néixer. Si amb el primer naixement tenim cura només dels nostres, amb el segon naixement aprenem a veure i anar vers l'altre, el diferent. Amb el nou naixement aprenem a reconèixer el sagrat en tot ésser viu així com en nosaltres i ens fa sortir dels nostres esquemes excloents per a descobrir i conèixer l'altre. **Estimar no és un sentiment. Estimar és una tria, és una opció, és l'acció que m'empeny a interessar-me, a conèixer l'altre, tot altre. I amb l'altre crear un nou nosaltres, més ric, i cada vegada més ample.**

La por porta al tancament, a la desconfiança i a la violència. I apaga la gosadia del somni, de l'amor, de la riquesa de la diversitat... per això ens cal explicar el nostre relat, que és una història d'amor que empeny endavant amb força el nostre món, malgrat tot.

Ens cal creativitat, experimentar, confiança, perseverança. **La nostra és una història on tot és ser humà és reconegut amb la seva dignitat. On tothom pertany.**

Podem plantar futurs diferents segons el nostre relat. Davant la imprevisibilitat i la fragilitat de la vida, dels altres i la pròpia, Jesús confia en la promesa del Pare, l'altre és sempre una germana, un germà per a conèixer i amb qui construir un nosaltres nou, sempre més gran.

NOTÍCIES SOBRE LA JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

EL PAPA: ELS CONSAGRATS SÓN FONT DE PAU. MOLTS ROMANEN ON RETRUNYEIXEN LES ARMES

VATICAN NEWS | 2 de febrer, 2026

Ser profetes i donar testimoni, mitjançant la professió dels consells evangèlics i les obres de caritat, que Déu està present en la història com a salvació per a tots els pobles: a això estan cridats els consagrats en el món actual, on la fe i la vida es distancien cada vegada més. Una icona de la seva missió a l'Església i en el món és l'escena evangèlica de la presentació de Jesús en el Temple, on Anna i Simeó el reconeixen i el proclamen com el Messies. A la Missa de la XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada, celebrada aquesta tarda, 2 de febrer, a la Basílica de Sant Pere, Lleó XIV els anima a ser, cadascun en el seu context, ferment de pau i signe d'esperança.

La missa va començar en l'atri amb l'encesa i la benedicció de les espelmes, símbol de Crist, «llum per a la revelació dels gentils», com ho va definir l'ancià, «home just i temorós de Déu, que esperava el consol d'Israel», en l'antic Temple de Jerusalem amb l'oració transmesa com «*Nunc dimittis*». Precedint al ritu introductori de la celebració eucarística, es va realitzar una processó amb persones consagrades i concelebrants d'entre els 5.500 presents a la basílica.

L'exemple dels fundadors i fundadores

Reprement la primera lectura, presa del profeta Malaquies, en la seva homilia, Lleó exhorta als consagrats, “mitjançant el sacrifici” de la seva existència, arrelats en l'oració i disposats a “consumir-se en la caritat”, a convertir-se en “brasers per al foc del Fonedor i atuells per al lleixiu del Bugader”, perquè Crist, present “encara avui entre els homes, pugui fondre i purificar els seus cors amb el seu amor, la seva gràcia i la seva misericòrdia”.

El Papa recorda l'exemple de fundadors i fundadores de congregacions, ordes i famílies religioses, els qui “amb fe i valentia s'han deixat transportar, a partir de la Taula Eucarística”, de diverses maneres: “alguns al silenci dels claustres, uns altres als desafiaments de l'apostolat, uns altres a l'ensenyament a les escoles, uns altres a la pobresa dels carrers, uns altres a les fatigues de la missió”, tornant sempre “amb humilitat i saviesa, al peu de la Creu i davant el Sagrari, per a oferir-lo tot i trobar en Déu la font i la meta de cadascuna de les seves accions”.

Dones i homes, continua el Pontífex, que “amb la força de la gràcia s'han llançat fins i tot a empreses arriscades”, s'han convertit en “presència orant en ambients hostils i indiferents, mà generosa i espatlla amiga” on hi havia “degradació” i “abandó”, “testimoni de pau i reconciliació” enmig de “escenes de guerra i odi, disposats fins i tot a sofrir les conseqüències d'actuar contràriament que els convertia en ‘signe de contradicció’ en Crist, a vegades fins al martiri”.

Les comunitats religioses reclamen la sacralitat de la vida

I Lleó recomana que recollim “el testimoniatge” dels qui han posat en pràctica la Paraula de Déu, perquè, com va escriure Benet XVI en l'[exhortació apostòlica postsinodal *Verbum Domini*](#), “la interpretació de la Sagrada Escripura quedaria incompleta si no escoltéssim també als qui han viscut veritablement la Paraula de Déu”.

Amb la professió dels consells evangèlics i amb els múltiples serveis de caritat que ofereixen, estan cridats a testimoniar, en una societat on fe i vida semblen allunyar-se cada vegada més una de l'altra en nom d'una concepció falsa i reductiva de la persona, que Déu està present en la història com a salvació per a tots els pobles.

Les persones consagrades estan cridades, a la pràctica, a donar testimoniatge que els joves, la gent gran, els pobres, els malalts i els presos estan en el cor de Déu i que cadascun d'ells és un santuari inviolable de la seva presència, davant el qual ens agenollem per a trobar-ho, adorar-lo i gloriificar-lo. Signe de tot això són els protectors de l'Evangeli que moltes comunitats religioses mantenen en els contextos més diversos i desafiadors, fins i tot enmig del conflicte, afirma el Papa.

No es van, no fugen, romanen —despullats de tot— per a ser un signe, més eloqüent que mil paraules, a la sacralitat inviolable de la vida en la seva nua esencialidad, fer-se eco, amb la seva presència —també allí on ressonen les armes i on semblen prevaler la prepotència, l'interès i la violència— de les paraules de Jesús: «Mireu de no menysprear cap d'aquests petits, perquè [...] que en el cel els seus àngels veuen constantment cara a cara el meu Pare celestial» (Els moviments de l'amor de Déu i de l'home).

En la trobada de Jesús amb Anna i Simeó, explica el Pontífex, sorgeixen dos impulsos d'amor: el de Déu que ve a salvar a la humanitat i el de la humanitat que espera la seva vinguda amb fe vigilant. Jesús, presentat en el Temple per una família pobra, mostra a Déu que s'ofereix a la humanitat amb ple respecte per la seva llibertat i compartint plenament la seva pobresa, sense cap coacció i amb l'únic poder desarmant de la seva generositat desarmada. Per part de la humanitat, Anna i Simeó representen la culminació de l'espera del poble d'Israel, el cim d'una llarga història de salvació, marcada per llums i ombres, fracassos i recuperacions, però impregnada pel desig vital de restablir la plena comunió de la criatura amb el seu Creador.

En el Temple de Jerusalem, continua el Sant Pare, “la Font de llum s'ofereix com a llum al món i l'Infinit es dona al finit, de manera tan humil que gairebé passa desapercebut”, destaca el Pontífex, qui, recordant les figures d'Anna i Simeó, recorda la invitació del Papa Francesc a les persones consagrades, a la [Carta que els va dirigir el 2014](#), a despertar al món “perquè la nota característica de la vida consagrada és la profecia”.

Ser llevat de pau i signe d'esperança

Finalment, Lleó es deté a l'oració de Simeó, de la qual podem aprendre a tenir la «mirada fixa en els béns futurs», per a projectar-la cap a l'eternitat.

La vida religiosa, en efecte, amb el seu serè desafeccionament de tot el que succeeix, ensenya la inseparabilitat entre la cura més autèntic per les realitats terrestres i l'esperança amorosa en les eternes, escollides ja en aquesta vida com a fi última i exclusiva, capaç d'il·luminar tota la resta.

El Concili Vaticà II reitera que el “compliment” de l'Església és la “glòria celestial”, quan tot l'univers “trobarà la seva definitiva perfecció en Crist”, especifica el Pontífex, conclouent que “aquesta profecia també està confiada” a les persones consagrades, que seguint més de prop a Crist, poden “mostrar al món, en la llibertat de qui ama i perdona sense mesura, el camí per a superar els conflictes i sembrar la fraternitat”.

CARDENAL OMELLA: «ELS CONSAGRATS ESTEU CRIDATS A SER HOMES I DONES D'ESPERANÇA QUE NO S'APAGA

ARQUEBISBAT DE BARCELONA | 3 de febrer, 2026

“*Per a qui ets?*” Aquesta pregunta ha estat el lema que ha encapçalat enguany la **Jornada Mundial de la Vida Consagrada**. Sota aquest mateix interrogant, religiosos i religioses de l'Arxidiòcesi de Barcelona es van congregar a la Catedral per celebrar aquesta data assenyalada del calendari, en què renoven el seu compromís al servei de Crist.

La celebració va ser presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, i va comptar amb l'assistència de la presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), Gna. Susana García del Álamo; del secretari general, Gmà. Xavier Fortuny, així com dels membres de la Junta. Entre els concelebrants, també hi destacaven el vicepresident de l'URC, el salesià P. Joan Codina Giol, i el responsable diocesà de la Delegació per a la Vida Consagrada, també salesià, P. Joan Josep Moré.

A l'inici de la celebració, el temple va quedar il·luminat per les candeles que sostenien religiosos i religioses, així com laics i laiques, tal com és tradició en la festa de la Candelera, que recorda la Presentació de Jesús al temple.

«Som per al nostre mon»

Tot seguit, la presidenta de la URC, **Gna. Susana García del Álamo**, va donar la benvinguda als assistents i va reflexionar sobre el lema de la jornada, “*Per a qui ets?*”. En la seva intervenció, va afirmar que **«la Vida Consagrada és una vocació que ens porta cap als germans»**, marcada per «donar-nos sense demanar cap recompensa» i per un compromís clar amb els més febles. Va subratllar que és una vida «per als qui pateixen, per als qui ploren i per als qui caminen amb esperança», i una resposta viva i esperançada davant les inquietuds del món actual.

García del Álamo va remarcar també que **la Vida Consagrada és «vida, il·lusió i donació»**, una crida a viure l’Evangeli en comunitat i a ser «missioners d’esperança i testimonis dels carismes rebuts», tot destacant la seva dimensió comunitària i missionera. Va tancar les seves paraules afirmant que **«som per al nostre món que tant necessita una Paraula, un Gest i una presència del nostre Déu»**.

«Sou presència discreta, però imprescindible»

En la seva homilia, el **cardenal Joan Josep Omella** va destacar que la Vida Consagrada «només s’entén a la llum de Crist, llum que il·lumina les nacions», en el marc de la celebració de la Presentació del Senyor. Prenent com a referència les figures bíbliques de Simeó i Anna, va posar en relleu que els **consagrats estan cridats a ser homes i dones «d’espera, de pregària perseverant i d’esperança que no s’apaga»**, fidels al llarg del temps fins i tot enmig de les dificultats.

El cardenal Omella va definir la Vida Consagrada com «llum humil, no protagonista», cridada a ser «presència discreta, però imprescindible», com «una espelma que no fa soroll, però venç la foscor». En aquest sentit, va agrair la tasca de tants consagrats i consagrades que, «des del silenci, des de la humilitat i sense buscar aplaudiments», sostenen la vida de l’Església en àmbits molt diversos.

Així mateix, va remarcar el caràcter profundament missioner de la Vida Consagrada, recordant que «l’Església no existeix més que per evangelitzar» i que evangelitzar «no és només predicar, sinó sobretot estimar». En aquesta línia, va animar els consagrats a viure la missió des de la comunió, tot recordant que «la comunió i no la divisió és el camí evangelitzador per excel·lència»

Carismes diversos units per Crist

Des de la Delegació per a la Vida Consagrada de Barcelona, el responsable **P. Joan Josep Moré**, assenyala que aquesta jornada es viu «amb goig i esperança» i remarca la importància de fer visible la tasca dels consagrats, sovint realitzada «des de l’anonimat».

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

Destaca la importància d'aquesta celebració, que reuneix «els diferents carismes de la Vida Consagrada», tant els de vida contemplativa com els de vida activa, presents en diversos àmbits socials. Tal com va assenyalar, «la vida religiosa és aquesta pluralitat que permet que l'evangelització s'estengui» i respongui així a la pregunta «Per a qui és?». **Una vida lliure, entregada a la crida de Déu; una vida consagrada que és «per a Déu i per a Jesucrist».**

L'ARQUEBISBE JOAN PRESIDEIX L'EUCARISTIA DE LA JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | 2 de febrer, 2025

La Catedral de Tarragona va acollir, aquest diumenge dia 1 de febrer, l'eucaristia que la Delegació diocesana per a la vida consagrada va organitzar amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que se celebra aquest dilluns dia 2 de febrer coincidint amb la festa de la Presentació del Senyor.

La missa va ser presidida per l'arquebisbe Joan Planellas i va comptar amb la participació d'una quarantena de religiosos i religioses de diverses comunitats de l'arxidiòcesi.

Arquebisbe Joan: «Sou consagrats perquè Déu ha volgut mostrar, a través de vides fràgils, que Ell és l'únic absolut»

A l'**homilia**, l'arquebisbe Joan va fer referència al lema de la jornada, «Per a qui ets?», i va explicar que «és una pregunta teològica que toca el nucli de la identitat». «No pregunta primer *què fas* ni *què has triat*, sinó a *qui pertany*». En aquest sentit, va assegurar que «el consagrat no és algú que “ha aconseguit” Déu, sinó algú que ha acceptat no tenir cap altra seguretat que Ell». Així, «la vida consagrada, quan és fidel a l'Evangelí, és una provocació constant a tota temptació d'autosuficiència espiritual».

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	--

El Sr. Arquebisbe va recordar als religiosos i religioses que «són consagrats perquè Déu ha volgut mostrar, a través de vides fràgils, que Ell és l'únic absolut». D'aquesta manera, «la consagració no és una medalla, sinó que és una desposseïció progressiva», va dir. Per això, va afirmar que «la vida consagrada és cridada a ser transparència d'una felicitat que no neix de posseir, sinó de pertànyer».

Després de l'homilia, els religiosos i religioses, al voltant de l'altar, van renovar els vots religiosos que van fer en el moment de la seva consagració i van professar la fe.

CELEBRACIÓ DE LA JORNADA DE VIDA CONSAGRADA AL SANTUARI DE FÁTIMA, DE TÀRREGA

BISBAT SOLSONA | 28 de gener, 2026

La Unitat Pastoral Parroquial de Tàrraga celebrà un acte emmarcat en la XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada, la tarda del diumenge 8 de febrer, reunint al Santuari de Fàtima a una quarantena de feligresos, entre religiosos/es de les comunitats de la UPP, i capellans. Començà amb el res de Vespres solemnes amb la presència de mossèn Xavier Romero, rector de Tàrraga, acompanyat dels mossens Joan Viladot i Yoel Hernández, sota la presidència del pare carmelita responsable del Santuari del Carme i Beats Màrtirs Carmelites, P. Manel Bonilla.

Al centre de l'altar hi figurava el cartell amb la inscripció del lema :*Vida Consagrada. Per a qui ets?* Després del res de les Vespres, seguí l'homilia del P. Manel Bonilla, significant entre altres: “El lema escollit ens demana una triple resposta a la invitació de la comissió episcopal que ens l'ha proposat. Primer: Vida Consagrada, a qui crides, per a qui ets? Segon: Vida Consagrada, a qui busques? Tercer: Vida Consagrada, a qui serveixes? Avui celebrem l'acció de gràcies per la vocació que hem rebut i ens unim als laics que ens acompanyeu i que amb vosaltres formem el Poble de Déu. Davant vostre volem proclamar que sí, que som i volem ser cada dia més uns apassionats, enamorats de Jesús; que volem seguir buscant sempre el sentit de la vida que és la recerca de Déu i viure units a Ell; i que volem ser en tot i sempre servidors dels germans, especialment els més pobres, els necessitats de l'amor de Deu i del nostre”.

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

Seguidament els religiosos i les religioses pertanyents a les Germanes dels Pobres de Sant Pere Claver, Carmelites Missioneres, Família Vedruna i la Família Carmelita, renovaren posats dempeus la seva consagració. Es cantà el Magnificat fent-se unes pregàries col·lectives i també individuals, seguint el Parenostre i el cant de la Pau. En la cloenda de la jornada, un cop feta la benedicció i d'unes paraules de felicitació i agraïment del rector mossèn Romero, s'entonà el cant de l'Ave de Fàtima mentre es venerava la Verge. Seguidament tothom es reuní en un berenar de germanor en una sala del Monestir de l'Amor Diví, compartint-se uns moments fraternals i de joia.

JORNADA DE LA VIDA CONSAGRADA A MÓRA D'EBRE

BISBAT DE TORTOSA | 6 de febrer, 2026

Les religioses de la Diòcesi de Tortosa han celebrat la Jornada de la Vida Consagrada al convent de les Mínimes de Móra d'Ebre, en el marc del centenari del Temple Expiatori del Sagrat Cor de Jesús. Aquesta trobada va tenir lloc el dissabte 31 de gener i va comptar amb la participació del bisbe, monsenyor Sergi Gordo, i el delegat diocesà de Vida Consagrada, mossèn Josep Maria Garcia.

“Les germanes de vida consagrada vam poder celebrar amb gran alegria aquest gran do amb el qual el Senyor ens ha premiat: una vida consagrada i entregada a Ell”, assenyala una de les participants. Durant la tarda, les assistents van gaudir d'un moment de meditació, guiada per Mn. Joan Bajo, que els va ajudar a aprofundir en el testimoni de sacrifici i entrega de la Venerable Filomena Ferrer.

Les consagrades també van tenir temps per dialogar, conèixer-se millor, compartir experiències i gaudir d'estar amb aquelles germanes que tenen la seva mateixa vocació. Un dels moments culminants de la jornada va ser l'exposició del Santíssim mentre es contemplaven i meditaven les Benaurances, “deixant que la Paraula il·luminés la nostra vida i la nostra vocació”. També la celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe Sergi, que amb gran entusiasme, generositat i cor de Pastor va estar present al llarg de tota la jornada.

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

“Donem gràcies al Senyor, font de tota vocació, pel do rebut i pel seu amor fidel, que sosté i acompanya la vida consagrada a la nostra diòcesis”, conclou una de les germanes presents en la trobada.

CELEBRACIÓ DIOCESANA A GIRONA DE LA 30A JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

BISBAT DE GIRONA | 4 de febrer, 2026

El bisbe de Girona, fra Octavi Vilà, va presidir, aquest passat dilluns, 2 de febrer, la celebració de l'Eucaristia amb motiu de la 30a Jornada Mundial de la Vida Consagrada, en el marc de la festa de la Presentació del Senyor. La celebració va tenir lloc a l'església de Santa Susanna del Mercadal de Girona i va aplegar membres de les diverses comunitats de vida consagrada presents a la diòcesi, així com nombrosos fidels.

En la seva homilia, el bisbe va afirmar que «el conjunt de la vida consagrada continuarà essent un do necessari per a l'Església», tot reflexionant sobre el lema d'enguany: «Per a qui ets?». També va posar èmfasi especial en les figures de Simeó i Anna, que va descriure com a testimonis de persones «que eren per a Déu, com ho és tot aquell que es consagra responent a la seva crida».

El bisbe va destacar que els consagrats «som per al Senyor, com ho és tot cristià, però amb un punt concret i important: dediquem la nostra vida a esperar-lo, a anunciar-lo i a seguir-lo en comunitat i en comunió». En referir-se a la decisió de consagrar-se, va recordar que «té el seu preu i els seus riscos», i que tot depèn «del grau de fidelitat, sinceritat i paciència amb què vivim el nostre seguiment de Crist».

En la part final de l'homilia, fra Octavi va fer referència a paraules del papa Francesc, recordant que «el moll de l'os de la vida consagrada és la pregària», i va afegir que

només des de Crist es pot trobar la força per perseverar: «només així la vida consagrada continuarà essent un do necessari per a l'Església».

La litúrgia s'havia iniciat amb l'encesa de les candeles, mentre s'interpretava el cant *Viva llum d'alba*, seguida d'una processó. Durant la celebració, els consagrats i consagrades presents van renovar els seus vots. En la cloenda es va tenir un record especial per a la delegada de Vida Consagrada, Pilar Pina, que no va poder assistir-hi per motius de salut.

“PER A QUI ETS?": JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA A LA SEU D'URGELL

BISBAT URGELL | 2 de febrer, 2026

Una trentena de membres de la Vida Consagrada de l'església d'Urgell han participat avui dilluns 2 de febrer en la celebració Jornada Mundial de la Vida Consagrada a la Seu d'Urgell. Entre els assistents hi havia germans maristes, germans franciscans de la Creu Blanca, dominiques de l'Anunciata, filles de Crist Rei, germanes de la Sagrada Família d'Urgell, germanetes dels Ancians Desemparats, una verge consagrada, el Delegat de Vida Consagrada, Mn. Joan Pujol, així com el Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira.

La jornada ha començat amb una visita guiada al Museu Diocesà i a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, a càrrec de la Sra. Urgell Duró, tècnica del museu. Posteriorment, el grup s'ha desplaçat a la Residència de la Sagrada Família, on ha tigit lloc una xerrada a càrrec de Mn. Antoni Elvira sobre la implantació del Sínode al bisbat i, concretament, a les comunitats de Vida Consagrada. Durant la sessió, s'han tractat aspectes com els carismes, ministeris i vocacions, i s'ha reflexionat sobre com contribuir activament al procés sinodal dins les comunitats i parròquies, destacant que aquesta implementació no és “una tasca addicional demanada per Roma”, sinó que s'ha de fer en el marc de la pastoral ordinària. Els participants han abordat punts clau: com cultivar relacions més obertes i acollidores, reconèixer i valorar els carismes i vocacions de tots els batejats, promoure les vocacions a les escoles i congregacions, fomentar la corresponsabilitat entre ministres ordenats i laics, i establir ministeris i serveis laicals adequats a cada realitat.

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

La jornada ha tingut el moment més significatiu en la celebració de l'Eucaristia a la capella de la Residència de la Sagrada Família, durant la qual els consagrats han renovat els seus vots. Mn. Pujol ha destacat, en la seva homilia, la importància de ser una presència viva i compromesa enmig de la societat, com a llavor i ferment de l'Evangelí.

LES ESPELMES IL·LUMINEN LA MISSA PER LA VIDA CONSAGRADA A LA CATEDRAL DE LLEIDA

BISBAT LLEIDA | 2 de febrer, 2026

Aquest matí, amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, el bisbe Daniel ha presidit la celebració de l'eucaristia a la Catedral, emmarcada en la festivitat litúrgica de la Candelera. Abans de començar la missa s'ha realitzat el tradicional ritus de l'encesa de les espelmes, que portaven tots els fidels presents —tant membres de la vida consagrada com laics— i que el bisbe ha beneït.

La celebració d'enguany coincideix amb la XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada, instituïda per sant Joan Pau II i vinculada a la festa de la Presentació del Senyor. El lema d'aquesta edició és «¿Per a qui ets?», una pregunta que convida a contemplar no només el sentit de la vida consagrada, sinó la persona a qui cadascú està entregant la seva vida —Crist mateix— i el testimoni que ofereixen els que han fet un don total al Senyor.

La Jornada té per objectiu agrair i fer visible el servei i la dedicació dels consagrats i consagrades enmig de la comunitat eclesial i la societat, així com fomentar la pregària i el suport per a tots aquells que han respost a aquesta crida vocacional. De fet, durant la missa, s'ha volgut posar en valor el testimoni d'aquestes persones i agrair la seva presència i servei a l'Església diocesana.

CELEBRACIÓ DE LA JORNADA DE LA VIDA CONSAGRADA A LA DIÒCESI DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

BISBAT SANT FELIU | 2 de febrer, 2026

La Catedral de Sant Llorenç va acollir aquest dilluns 2 de febrer la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Una celebració presidida pel bisbe Xabier a la qual hi va participar un grup molt divers de religioses i religiosos de la nostra diòcesi. Totes i tots van poder renovar els seus compromisos religiosos i apostòlics durant la festa de la Presentació del Senyor que aquest 2026 ha tingut com a lema: Vida consagrada. Per a qui ets?.

NOVICIES I ELS NOVICIS DE L'URC CELEBREN LA JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

FORMACIÓ URC | 28 de gener, 2026

També els novicis/es de la URC hem celebrat el dia de la Vida Consagrada. Animats per l'entusiasme de la Gna. Dulce María, hem gaudit de l'alegria de sentir-nos cridats pel Senyor en un dia tan especial per a tots els consagrats i consagrades a Déu. Les petites llums enceses a les nostres mans són un símbol que també nosaltres ens sentim cridats a ser llum. Una petita llum enmig de tantes llums que a vegades enlluernen els nostres ulls i no ens deixen veure més enllà.

Després de quaranta dies, la llum del Nadal torna a brillar en els nostres rostres. Ens agradaria que sigues una llum portadora de pau, reconciliació, justícia i misericòrdia.

Acompanyat de la presència de Maria, Mare de la llum, ens hem sentit germans i germanes que caminen junts. Vivim una realitat fragmentada en la qual la bellesa, el respecte, la diversitat semblen valors que no compten ja que allò que predomina és la força, el poder, l'opacitat... I en canvi Déu ha escollit la debilitat i la humilitat per confondre als poderosos. Des de la nostra realitat personal agraïm la crida vocacional que un dia hem escoltat. Tot just iniciem el camí, però ens sentim confiats en els braços de Maria que presenta a Jesús i l'ofereix a Déu en el temple.

Contents d'aquesta celebració que hem viscut, celebrem la vida, celebrem que Déu ens estima immensament sempre i en tot moment. I com diu el missatge del

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

Dicasteri per a la Vida Religiosa: “Confiem cadascú de nosaltres al Senyor, perquè ens enforteixi en l’esperança i perquè siguem humils de cor, capaços de perseverar, de consolar, de recomençar: i així ser, a l’Església i al món, una profecia de presència i una llavor de pau”.

PROFECIA DE PRESÈNCIA:
**VIDA CONSAGRADA ON LA DIGNITAT ÉS
FERIDA I LA FE ÉS POSADA A PROVA**

DICASTERI PELS INSITUTS DE VIDA CONSAGRADA DEL VATICÀ |
28 de gener, 2026

Profecia de Presència:
Vida Consagrada on la dignitat és ferida i la fe és posada a prova

Benvolguts consagrats, benvolgudes consagrades,

Amb aquesta carta, desitgem arribar a vostès en esperit, a tot el món, en els llocs de la seva vida i missió, per a expressar-los la nostra gratitud per la seva fidelitat a l'Evangeli i pel do d'una vida que es converteix en llavor escampada al llarg de la història. Una vida a vegades marcada per proves, però sempre viscuda com a signe d'esperança.

Durant l'últim any, durant els viatges i visites pastorals del Dicasteri, hem tingut el do de tocar i deixar que aquesta vida ens atrapi, trobant els rostres de tantes persones consagrades cridades a compartir situacions complexes: contextos marcats pel conflicte, la inestabilitat social i política, la pobresa, la marginació, la migració forçada, les minories religioses, la violència i les tensions que posen a prova la dignitat, la llibertat i, a vegades, la fe mateixa de les persones. Aquestes experiències revelen el poder de la dimensió profètica de la vida consagrada com

una presència que perdura: al costat de pobles i individus ferits, en llocs on l'Evangeli sovint es viu en condicions de fragilitat i prova.

Aquest “romandre” assumeix diferents rostres i desafiaments, perquè les complexitats de les nostres societats són diverses: on la vida quotidiana està marcada per la fragilitat institucional i la inseguretat; on les minories religioses experimenten pressions i restriccions; on la prosperitat coexisteix amb la solitud, la polarització, noves formes de pobresa i indiferència; on la migració, la desigualtat i la violència generalitzada desafien la convivència civil. En moltes parts del món, la situació política i social posa a prova la confiança i erosiona l'esperança: i precisament per això, la seva presència fidel, humil, creativa i discreta es converteix en un signe que Déu no abandona al seu poble.

El “romandre” evangèlic mai és immobilitat ni resignació: és esperança activa que genera actituds i gestos de pau: paraules que desarmen precisament on les ferides del conflicte semblen esborrar la fraternitat, relacions que donen testimoniatge del desig de diàleg entre cultures i religions, decisions que protegeixen als petits fins i tot quan estar al seu costat té un preu, paciència en els processos, fins i tot dins de la comunitat eclesial, perseverança en la cerca de camins de reconciliació que es construeixen mitjançant l'escolta i l'oració, valentia per a denunciar situacions i estructures que neguen la dignitat humana i la justícia. Precisament per això, aquest “romandre” no és només una elecció personal o comunitària, sinó que es converteix en una paraula profètica per a tota l'Església i el món.

En aquesta permanència com a llavor que accepta la mort perquè la vida floreixi, en formes diverses i complementàries, s'expressa la profecia de tota la vida consagrada. La vida apostòlica fa visible una proximitat diligent que sosté la dignitat ferida; la vida contemplativa preserva, mitjançant la intercessió i la fidelitat, l'esperança quan la fe es posa a prova; els instituts seculars donen testimoniatge de l'Evangeli com a llevat discret en contextos socials i professionals; el Ordo virginum manifesta el poder de la generositat i la fidelitat que obre el camí al futur; la vida eremítica recorda la primacia de Déu i l'essencial que desarma el cor. En la diversitat de formes, una única profecia cobra forma: romandre amb amor, sense abandó, sense silenci, fent de la pròpia vida la Paraula per a aquest temps i per a aquesta història.

És precisament en aquesta profecia de permanència que es desenvolupa un testimoniatge de pau. El Papa Lleó XIV el va recordar amb insistència en els seus discursos, presentant-la no com una utopia abstracta, sinó com un camí exigent i quotidià que exigeix escolta, diàleg, paciència, conversió de ment i cor, i el rebuig de la lògica de l'opressió del més fort. La pau no neix de l'oposició, sinó de la trobada, de la responsabilitat compartida, de la capacitat d'escoltar i caminar junts en sinergia, de l'amor a tots segons l'Evangeli segons el qual tots som germans. Per això, la vida consagrada, quan roman prop de les ferides de la humanitat sense cedir

a la lògica del conflicte, però sense renunciar a dir la veritat de Déu sobre la humanitat i la història, es converteix —sovint silenciosament— en artesana de pau. Benvolguts germans i germanes, els agraïm la seva perseverança quan els fruits semblen llunyans, per la pau que sembren fins i tot quan no es reconeix.

Continuem atresorant com a grat record l'experiència del Jubileu de la Vida Consagrada, que ens va cridar a ser pelegrins d'esperança en el camí de la pau. No es tracta d'un eslògan ni d'una fórmula. Ho hem viscut concretament en el camí que va preparar la nostra trobada a Roma. És, més aviat, un estil de vida evangèlic que hem de continuar encarnant, cada dia, on la dignitat es vegi ferida i la fe posada a prova.

Encomanem a tots i cadascun de vosaltres al Senyor, perquè us faci fermes en l'esperança i mansos de cor, capaços de romandre, de consolar, de recomençar: i així ser, a l'Església i en el món, profecia de presència i llavor de pau.

Ciutat del Vaticà, 28 de gener de 2026

ELS BISBES PARLEN DE LA XXX JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE | 30 de gener, 2025

El proper dilluns dia 2 de febrer, l'Església celebra la festa de la Presentació del Senyor, coneguda popularment com la festa de la Candelera, data en què es beneeixen els ciris que simbolitzen Crist, que és la llum del món. Amb motiu d'aquesta festa, l'Església celebra la [XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada](#), amb el lema "Vida Consagrada, per a qui ets?", que convida a centrar la mirada en les persones que, mitjançant la consagració, dediquen la seva vida a Crist.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la XXX Jornada Mundial de la Vida Consagrada, així com de la sinodalitat per a la missió, de l'entrega total a Déu, de la corresponsabilitat diferenciada de tots els batejats, de redescobrir el Concili Vaticà II i d'una missió sostinguda per la pregària.

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que la pregunta del lema de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, «Per a qui ets?», "ens convida a entendre que la nostra vida no ens pertany, que la missió se'ns demana i se'ns regala, no l'escollim ni la mereixem". Expressa que viure per a un Altre, viure per a uns altres, "és el secret del cristianisme i, per tant, de la vida consagrada, que no és altra cosa que viure el cristianisme radicalment". Afirmar que "la vida consagrada testimonia el do preciós de l'entrega total". Manifesta que "la Jornada de la vida consagrada és un moment d'acció de gràcies per tantes vides lliurades sense reserves, per tantes

històries amagades que han fet possible comunitats vives, parròquies acollidores, escoles amb ànima i espais de misericòrdia” i que “és també una invitació a tota la comunitat diocesana a sentir-nos responsables de cada servei eclesial”. Finalment, ens recomana que veiem “la pel·lícula *Los domingos*, d’Alauda Ruiz de Azúa, on es narra el discerniment d’una jove a l’hora d’entrar en un convent de religioses”.

L’arquebisbe de Barcelona, cardenal **Joan Josep Omella**, diu que la Vida Consagrada “és per a Déu i per als altres” i que “molts germans i germanes han triat aquesta opció de vida per vocació i per amor, amor a Déu”, una vida que “desperta sempre un cert interès”. Recorda que “aquest any celebrem el 800 aniversari del traspàs de sant Francesc d’Assís”, que “aquest sant va créixer en un entorn de comoditats i aspiracions mundanes, però un dia va quedar tocat per Déu i va transformar la seva vida radicalment, va deixar-ho tot”. Expressa que “milions de persones al llarg de la història han decidit deixar-ho tot per Déu i consagrar-se a Ell”. Afirmar que “la vida consagrada és una vida compromesa que no oblidar els sofriments del món, sinó que els abraça”, que “els nostres germans consagrats intenten predicar l’amor de Déu a través d’una vida coherent” i que “ho fan amb pau, joia i entusiasme, amb una paraula de consol”. Finalment, demana que “sant Francesc d’Assís intercedeixi per tots aquells que han consagrat la seva vida a Déu”, que “preguem per les noves vocacions”, que “la crida de Déu arriba a molts cors” i que “la resposta sigui sempre alegre i generosa”.

El bisbe de Tortosa, **Sergi Gordo**, s’adreça a les persones consagrades i els diu que l’Església els mira amb la quietud d’un silenci profund, consolador, agraït: no per assenyalar-los, sinó per contemplar en ells el misteri insondable de l’Amor. Responent la pregunta del lema, “Vida Consagrada, per a qui ets?”, els expressa que són per Aquell que els va mirar primer, per a un Pare que no els demana perfecció, sinó disponibilitat, que són per a Déu vessant-se, partint-se, entregant-se. Els agraeix la seva consagració i la seva encarnació radical al dolor del món i els diu que la seva vida és una profecia eterna, perquè són la memòria viva d’un Jesús pobre, cast i obedient. Desitja que tant de bo cada matí tornin a pronunciar el seu «sí» i els agraeix que romanguin quan seria més fàcil marxar, que creguin quan la nit s’allarga i que continuïn essent pa partit i llumeta encesa. Els expressa que no estan sols, que la seva vida importa i que la seva entrega continua donant fruit. Finalment, els diu que són per a Déu i que per Ell, amb Ell i en Ell, són per a tots.

El bisbe de Girona, fra **Octavi Vilà**, diu que «Per a qui ets?» és el lema que la Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada ens proposa aquest any per la Jornada Mundial de la Vida Consagrada i que “la resposta que dona qui segueix a Crist, sigui vivint el carisma que sigui, és que «som per a Déu»”. Expressa que “la relació de tot creient amb Déu i per tant també la de qui es consagra a Déu, és una relació d’amor” i que “lliurant-nos a Déu no renunciem a nosaltres mateixos”, sinó que “ens reafirmem en el millor sentit del terme”. Afirmar que la vida consagrada “no pot ser

viscudia des d'una visió exclusivament d'introversió personal" i que "és buscar a Déu, sortir de nosaltres mateixos per descobrir a Crist en el rostre dels altres". Finalment, manifesta que "la vida consagrada ha anat adquirint al llarg dels segles múltiples facetes", que "l'han conformat molts rostres i els carismes s'han anat sumant", però "sigui consagrant-se a la pregària, fent-ho al servei dels infants o dels ancians, o a l'atenció als qui més necessitat tenen de ser atesos, tant li és, perquè darrera de cada rostre hi ha Déu, la causa que val la pena servir, la causa per la qual val la pena viure la fe".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, fra **Xabier Gómez**, diu que "la fe cristiana consisteix a confiar", que "és una invitació a escollir la vida per viure-la a fons" i que "escollim la Vida (Déu) per donar vida". Expressa que "les persones consagrades no fugim del món", sinó que "despertem el món, bategant amb el Cor de Crist". Considera que "la vida consagrada atrau quan és vida abundosa que encomana esperança, tendresa i bellesa". Afirmar que "la vida consagrada neda a contracorrent amb una alegria serena" i manifesta que "pronunciem vots de llibertat": la castedat, que "no és absència d'afecte, sinó estimar sense posseir, lliures per a una amistat universal que eixampla el cor i desmunta tribalismes"; la pobresa, que "és viure lleugers d'equipatge, compartir, resistint la lògica consumista i fent espai a allò essencial i a la solidaritat amb els febles i empobrits" i l'obediència, que "és disponibilitat". Finalment, diu que "necessitem més que mai la vida consagrada: arriscar la vida amb Jesús per ser missió en aquest món" i ens convida a preguntar-nos per a qui volem ser.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que les paraules sinodalitat i missió "en el camp eclesial ja fa temps que ressonen com a reptes a enfrontar en el canvi d'època en què som immersos". Expressa que "ara som en uns moments en què impera un «paganisme», en el sentit que Déu no és present en el cor i en la quotidianitat de la vida". Considera que com a creients hem de tenir presents aquestes paraules de Jesús: *"Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la bona Nova. Els qui creuran i es faran batejar se salvaran, els qui no creuran seran condemnats"*. Afirmar que "l'Església ens convida a esdevenir més i més missioners" i que "per a ajudar-nos a assolir aquest objectiu, ens demana que ens posem en camí amb altres que tinguin el mateix neguit". Manifesta que "hem de ser capaços de trobar-nos per compartir sinodalment, per tal de descobrir els camins a fressar en l'anunci de Crist enmig del nostre món". Finalment, fa una crida "a tots els qui formem l'Església de Vic a acollir la invitació a constituir grups que vulguin viure l'experiència de la sinodalitat per a la missió en aquesta terra nostra".

El bisbe de Terrassa, **Salvador Cristau**, recorda que "un dia Pere preguntà al Senyor: «Nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós. Què ens tocarà?»" i que "darrera aquesta pregunta n'hi havia una altra: aquesta entrega, quin sentit té, Senyor?". Comunica que "aquest diumenge celebrarem ordenacions a la catedral on

vuit seminaristes s'entregaran al Senyor en el ministeri del diaconat" i expressa que "per ells, ressona també aquesta pregunta: què ens tocarà, a nosaltres?". Recorda també que dilluns 2 de febrer celebrarem la Jornada de la Vida Consagrada i que "igual que Crist va ser presentat en el Temple i ofert al Pare, així la vida consagrada participa d'aquesta entrega de Jesús". Demana que "mirem l'ordenació diaconal i la vida consagrada no com dues realitats separades, sinó com dos rostres d'una mateixa entrega al Senyor". Finalment, demana que "el Senyor ens concedeixi descobrir la bellesa de la nostra vocació i viure-la amb alegria, com Maria, oferint el Fill al Temple, i ens ensenyi a oferir la nostra vida cada dia, perquè allò que «ens toca» al final és el més gran: la comunió amb Crist i el cent per u del seu amor".

El bisbe de Solsona, **Francesc Conesa**, diu que "el Pla d'Evangelització de la diòcesi contempla com a objectiu per a aquest curs "incrementar la participació de totes les vocacions i carismes en la vida de les comunitats, des de la consciència que tots som corresponsables en la vida de l'Església"". Expressa que "el Sínode sobre la sinodalitat ha accentuat la importància de la corresponsabilitat de tots en la vida i la missió de l'Església, cadascú d'acord amb la pròpia vocació i missió" i que "per això, ha parlat de "corresponsabilitat diferenciada"". Afirmar que "tots els batejats són corresponsables de la vida de l'Església i de l'evangelització, però ho són d'una manera "diferenciada", segons la pròpia vocació i els carismes que han rebut". Finalment, diu que "la nostra Església de Solsona vol créixer en aquesta consciència, de manera que tant els sacerdots com els diaques, la vida consagrada i els laics considerin que la vida de la comunitat cristiana i la seva missió és cosa de tothom" i expressa que "per això, és fonamental que es consolidi un laïcat madur i compromès, que doni la seva contribució específica a la missió de l'Església".

El bisbe d'Urgell, **Josep-Lluís Serrano**, inicia una sèrie de glosses dominicals "en què anirem coneixent, pas a pas, el Concili Vaticà II". Afirmar que "el Concili fou una gràcia concedida a l'Església perquè aprofundís en la seva pròpia essència i actualitzés el missatge que anuncia al món, perquè renovés la seva fe i revitalitzés la seva veu en la societat". Expressa que la intenció del Concili Vaticà II "fou profundament pastoral: que el poble cristià contemplés amb més claredat el rostre de Crist i el mostrés amb més senzillesa". Recorda que un concili és "una reunió de tots els bisbes del món amb el papa, successor de Pere, que els presideix, per discernir, sota la guia de l'Esperit Sant, allò que l'Església ha de custodiar, aprofundir i proposar". Ens convida a apropar-nos al Concili amb tres disposicions de l'ànima: la gratitud, la serenitat i la conversió. Finalment, demana que "el Concili sigui per a nosaltres una crida a tornar a l'essencial: Crist al centre; la caritat com a mesura; la missió com a impuls".

El bisbe de Lleida, **Daniel Palau**, es pregunta "com ha d'afrontar un missioner les dificultats" i "què cal tenir en compte quan un comença la missió". Expressa que "alguns afirmen que la nostra activitat pastoral ha de poder desvetllar un sentit

crític". Considera que "cal promoure escenaris on poder repensar, perquè al costat de la bonança de l'èxit descobrim que la vida cristiana passa pel sedàs de la creu, cada dia". Destaca que "una vida espiritual saludable no cerca la creu, sinó que l'accepta". Manifesta que "el missioner és algú que prega i, sense oblidar les seves arrels, entoma el repte de rellegir la seva vida des de l'òptica de Déu" i que "la pregària ens fa descobrir la proximitat de Déu". Afirmar que "la vida d'oració vol reconduir els laments i queixes en lliçons, lloances i accions de gràcies" i que "hem d'aprendre a ser amants de la pregària". Finalment, diu que "algú que tira endavant la seva missió no ho fa amb tristesa ni amb ganes de queixa, sinó confiant plenament en l'amor inesgotable de Déu, perquè ja és ben sabut per tothom que qui no vol pols, no va a l'era".

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<https://www.tarraconense.cat/>)

 FORMACIÓ

PROGRAMA DE FORMACIÓ PERMANENT 2025-26

FORMACIÓ URC

El Programa de Formació Permanent 2025-2026 de la Unió de Religiosos de Catalunya s'ofereix com una invitació a continuar caminant en fidelitat a la vocació religiosa en un món en constant transformació. Des de l'escolta de l'Esperit i atents als desafiaments actuals, aquest curs proposa espais de reflexió, aprofundiment i intercanvi fraternal que ajudin a renovar el compromís amb l'Evangeli, en comunitat i al servei del poble de Déu. Amb una mirada arrelada en el present i oberta al futur, volem seguir cultivant una formació integral que enforteixi la missió compartida.

[TROBA EL FULLETÓ INFORMATIU A LA SECCIÓ DE FORMACIÓ](#)
[CONTÍNUA DE LA PÀGINA WEB DE L'URC](#)

JORNADA DE FORMACIÓ PERMANENT AMB FRANCESC CONESA, BISBE DE SOLSONA

FORMACIÓ URC

El dia 14 de febrer, el **bisbe de Solsona Francesc Conesa** farà una conferència sobre el Sínode als religiosos de la URC. Ens parlarà de l'actualitat del Sínode i la seva implementació avui. Ens explicarà la seva experiència personal com a membre de la XVI Assemblea del Sínode de bisbes en nom de la Conferència Episcopal Espanyola i finalment ens proposarà actituds per a una espiritualitat sinodal.

Bisbe Francesc Conesa

Després d'exercir com a Vicari General a la diòcesi d'Oriola-Alacant i de rector a la Basílica de Santa Maria d'Elx, va ser nomenat bisbe de Menorca (2016). Ha estat professor de teologia i filosofia al Seminari d'Oriola-Alacant (1992-2016) i a la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra (des de 1994). És autor de diversos llibres i articles relacionats de manera especial amb la teologia i la fe (i la increença), la teologia de les religions i la filosofia analítica. Destaquem els seus darrers escrits sobre el Sínode.

-Com ser una Església sinodal missionera. Experiències i conclusions de la XVI Assemblea del Sínode dels bisbes. Ed. Claret 2025.

13 de febrer, 2026	HOREB 654	
--------------------	---------------------	---

-Vers una Església més sinodal. La meva experiència en l'Assemblea del Sínodo dels Bisbes. Ed. Claret 2024.

Informació i inscripció

- **Dia:** 14 de febrer, dissabte (*Data **limit d'inscripció i abonaments: 11 de febrer***)
- **Horari de la jornada:** de 10,00h a 12,45h. (farem una pausa). Celebració de l'Eucaristia 13h. Presencial
- **Lloc:** Col·legi Sta. Dorotea. Salesianes de Sarrià. (Pg. Sant Joan Bosco 24. 08017-Barcelona.)
- **Inscripcions:** Enviar l'abonament juntament amb les dades (Nom, cognoms, congregació i telèfon de contacte de la persona inscrita a: olga.sanchez@confer.es) i rebreu la nostra confirmació.
- **Pagament: 15 €** Ingrés o transferència bancària al número de compte de "CaixaBank" IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826 Indiqueu el **nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu** i al costat les lletres **FC**.

RECÉS DE QUARESMA EN LÍNIA

JOAN MARIA BOVET

El dia 23 de Febrer, dilluns, amb motiu de la Quaresma, oferim una xerrada online amb José M. Vallejo, frare caputxí.

El tema de la xerrada serà COM ENS PREPAREM PER VIURE LA QUARESMA I CELEBRAR LA PASQUA.

HORA: 19h a 20h. Puntualment.

UNIR-SE: [Aquí](#)

MODALITAT: Online- Zoom

PREU: GRATUITA

Per motius d'agenda no es farà la connexió de recés online el dia 21 de Febrer, dissabte.

 RECULL DE PREMSA

“Cada cop hi ha més joves que estan a favor de la pena de mort”

EL PUNT AVUI | 7 de febrer, 2026

La Montserrat Fenosa, religiosa Vedruna, és la vicepresidenta de l'entitat Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura (ACAT), de la qual forma part pràcticament des del moment que es va crear a Catalunya. “Existia a França, on va néixer, però quan jo vaig entrar a l'entitat acabava de crear-se a casa nostra. Jo havia professat a la congregació Vedruna i un dia vaig veure un cartell de l'ACAT on demanaven ajuda urgent per a un pres. Des del primer moment vaig veure que aquella entitat m'interessava, que jo volia participar en la denúncia i les accions en contra de la pena de mort i les tortures que es cometien i es continuen cometent aquí i al món. Vaig demanar permís a la meua comunitat per poder entrar a formar part de l'ACAT i de seguida em van dir que sí. Era l'any 1987”, explica.

[Continua llegint aquí](#)

Sor Marta reflexiona sobre la renúncia a l'amor romàntic i la maternitat

RAC 1 | 2 de febrer, 2026

En el silenci gairebé absolut d'un convent de clausura, una **veu jove** trenca els estereotips. Té poc més de vint anys i ha triat una vida marcada pel recolliment, **la rutina i la renúncia** en una època definida per la hiperconnectivitat i l'exposició constant. La seva decisió no respon a una fugida del món, explica, sinó a una **forma diferent d'habitar-lo**.

[Continua llegint aquí](#)

Foto: YouTube/@DavidJimenezElDirector

La Mañana

Arrels recull els seus 30 anys de servei i solidaritat en un llibre

LA MAÑANA | 28 de gener, 2026

La Fundació Arrels Sant Ignasi va presentar ahir el llibre que recull els 30 anys de l'entitat. L'acte, celebrat a la parròquia Sant Ignasi de Lloïola, va aplegar 100 persones i s'emmarca en el 30è aniversari d'Arrels. El llibre 'Històries que fan camí' ha comptat amb la redacció de l'historiador Manel Lladonosa i s'estructura en quatre parts.

[Continua llegint aquí](#)

Lladonosa, Majoral i Torres amb el llibre durant la presentació / FOTO: Jorge Agustín

Manresa compra el convent de les Caputxines per garantir-ne l'ús públic i el futur patrimonial

NACIÓ MANRESA | 26 de gener, 2026

L'**Ajuntament de Manresa** ha arribat a un acord per adquirir el **convent de les Caputxines**, també conegut com a **convent de Sant Carles Borromeu**, situat al carrer Talamanca. La compra permetrà preservar aquest espai d'alt valor històric i simbòlic en **mans públiques** i obrir una reflexió sobre els seus futurs usos al servei del conjunt de la ciutat.

[Continua llegint aquí](#)

Foto: Vista aèria del Convent de les Caputxines de Manresa – FEM

Regió7

Els jesuïtes completen la rehabilitació de la capella del Rapte de Manresa i en fixen els usos

REGIÓ 7 | 2 de febrer, 2026

David Guindulain, Superior de la Comunitat de la **Cova de Sant Ignasi de Manresa**, fa notar que la **capella del Rapte** (i de **Santa Llúcia**), a la **plaça de Sant Ignasi**, propietat de la **Companyia de Jesús**, «és un espai més originari que no pas la Cova perquè aquí sant Ignasi hi va atendre la gent que era a l'hospital [de Santa Llúcia] i ell mateix **hi va fer vida**». De fet, va ser el **primer lloc on es va hostatjar** quan va arribar a Manresa el **1522** i hi va viure l'**episodi del Rapte** que li dona nom. A banda, sota l'arc que s'ha conservat de la **capella de Santa Llúcia** (s. XIV), atès que la resta es va **derruir** durant la **guerra civil** i **reconstruir** la dècada dels **anys 50** del segle passat, és on sant Ignasi va explicar per primer cop als manresans els *Exercicis espirituals*.

[Continua llegint aquí](#)

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat